

2022. december 29. – Lk 2,22-35

Mikor pedig elteltek a tisztulás napjai, Mózes törvénye szerint felvitték őt Jeruzsálembe, hogy bemutassák az Úrnak, amint az Úr törvényében írva van: „Minden elsőszülött fiúgyermek az Úrnak legyen szentelve” [Kiv 13,2.12], és hogy áldozatot mutassanak be, amint az Úr törvénye mondja: „Egy pár gerlicét vagy két galambfiókát” [Lev 12,8]. Élt pedig Jeruzsálemben egy ember, Simeon volt a neve, igaz és istenfélő férfiú, aki várta Izrael vigasztalását, és a Szentlélek volt benne. A Szentlélek kijelentette neki, hogy halált nem lát, amíg meg nem látja az Úr Felkentjét. Ekkor a Lélek ösztönzésére a templomba ment. Amikor szülei bevitték a gyermek Jézust, hogy a törvény szokása szerint cselekedjenek vele, karjaiba vette őt, és Istent magasztalva így szólt: „Most bocsátod el, Uram, szolgádat a te igéd szerint békességben, mert látták szemeim a te megváltásod [Iz 40,5], melyet minden nép színe előtt készítettél [Iz 52,10], világosságul a pogányok megvilágosítására [Iz 42,6; 49,6] és dicsőségére népednek, Izraelnek” [Iz 46,13]. Apja és anyja csodálkoztak mindazon, amit róla mondtak. Simeon megáldotta őket, anyjának, Máriának pedig ezt mondta: „Íme, sokak romlására és feltámadására lesz ő Izraelben; jel lesz, melynek ellene mondanak; és a te lelkedet tör járja át, hogy nyilvánosságra jussanak sok szív gondolatai.”

A történet rövidített változata: Jézust Jeruzsálembe viszik szülei, hogy a Mózesi törvény szerint járjanak el. (Az elsőszülött fiút bemutassák az Úrnak, neki szentelik áldozat-bemutattással egybekötve.)

Találkoznak Simeonnal, aki igaz, istenfélő, a Szentlélek lakik benne. Várja Izrael vigasztalását és a Lélek ígérete szerint: nem hal meg, amíg meg nem látja Isten fölkentjét. A Lélek ösztönzi, hogy menjen a templomba. Ott találkozik a fiatal családdal. Karjába veszi a gyermeket és magasztalja Istent, Izaiás prófétát idézve. (Lukács az írásokat jól ismerőnek mutatja be Simeont.)

A szülők csodálkoznak. Simeon áldása és ellentéteket is tartalmazó prófécijája meglepi, talán sokkolja is őket. A gyermek jel lesz Izraelben..., Mária lelkét tör járja át.

Jeruzsálemi "keresztelő"-ről ad hírt a történet? A törvényi előírások betartása után spontán Isten-dicsőítés, áldás, meglepő jövőbe látás. Elgondolkodtató, évek múltán is felidézhető szituáció.

Manapság hogy zajlik a közösségbe bevezetés rítusa az Egyházon belül, a keresztény közösségekben? A szülők, keresztszülők vagy a jelenlevők között van, aki – nyilvánosan megvallva hitét – dicsőíti Istent az újszülött fölött?

Tud áldást mondani valaki az ünneplők közül, vagy egy kívülről bekapcsolódó teszi ezt meg, és lesz ő is ünneplő?

Amikor álmodozunk a gyermek jövőjéről a Lélek vezetését kérjük életére?

Adja Isten, hogy egy életre szóló esemény legyen a szülőknek egy-egy keresztelő!

A körülöttük levő felnőttek áldásai, biztatásai segítsék őket gyermekük Lélek-vezette felnevelésében!

Grófné Margit, Ballószög